

گزینه ۲: «الآمال» یعنی «آرزوها»

گزینه ۳: «یؤید (فعل شرط)» یعنی «تأیید کند»

۳۲. گزینه ۱ (تعریب، ترکیبی سال دوم و سوم)

«این، معجزه ایمان است»: هذه هي معجزة الإيمان (رد گزینه های ۳ و ۲) / «در هر زمان و در هر مکانی»: في كل زمانٍ و كل مكانٍ (رد گزینه های ۳ و ۲) / «می تواند»: يقدر (رد گزینه های ۳ و ۲)؛ «لایمان» مفرد مذکر است و «تستطیع» نادرست است. / «گناهان و بدی ها (جمع و معرفه)»: الذنوب و السيئات (رد گزینه های ۳ و ۲) / «انسان را... حفظ کند»: أن يحفظ الإنسان (رد گزینه های ۳ و ۲)؛ «لایمان» مفرد مذکر است و «تحافظ» نادرست است.

۳۳. گزینه ۱ (تعریب، ترکیبی عربی سال دوم و سوم)

«اینان»: هؤلاء (رد گزینه های ۳ و ۲) / «بهترین اوقات خود»: خير أوقاتهن (رد گزینه های ۳ و ۲) / «گذرانده بودند»: قضين، قضا (در گزینه ۲ «قضیوا» نادرست است و باید «قضوا» باشد و حرف عله آن حذف شود). / «نمی یافتند (ماضی استمراری)»: لم يكن يجدن

۳۴.

۳۵.

۳۶.

۳۷.

۳۸.

۳۹.

۴۰.

۴۱. گزینه ۲ (حرکت گذاری، ترکیبی)

در گزینه ۲ «أطول» نادرست است، چرا که اسم تفضیل از جمله موارد اسم های غیر منصرف است و اسم های غیر منصرف تنوین نمی گیرند و درست آن «أطول» است. همچنین چون «مضاف» است و «حیوان» مضاف الیه آن است، نمی تواند تنوین بگیرد، چرا که مضاف «ل» و «تنوین» نمی گیرد.

۴۲. گزینه ۱ (حرکت گذاری، ترکیبی)

در گزینه ۱ «لِصِلْ» نادرست است، زیرا حرف «ل» در آن از حروف ناصبه است و باید «لِصِلْ» باشد.

۴۳. گزینه ۱ (اعراب اسم، عربی سال دوم)

سؤال اسم منقوصی را می خواهد که اعراب آن «تقدیری» نباشد. همانطور که می دانید اسم های منقوص در نقش های منصوبی دارای اعراب «ظاهری اصلی» می باشند. در گزینه ۱ «لیالی» اسم منقوص است و چون مفعول به فعل «یحب» و منصوب است، دارای اعراب ظاهری اصلی است.

بررسی سایر گزینه ها:

گزینه ۲: «القاضي» در اینجا حرکت آن تابع حرکت نقش «هذا» است و چون «هذا» مضاف الیه و مجرور است، «القاضي» نیز مجرور به اعراب

۲۶. گزینه ۴ (ترجمه، عربی سال دوم)

«أنزل (فعل ماضی صیغة للغائب)»: نازل کرد، فرو فرستاد (رد گزینه های ۳ و ۲) / «لکم»: برای شما (رد گزینه های ۳ و ۲) / «ماءً (نکره)»: آبی (رد گزینه های ۳ و ۲) / «أبنتنا»: رویانندیم (رد گزینه ۱) / «به»: به وسیله آن (تنها در گزینه ۴ درست ترجمه شده است). / «حدائق (جمع و نکره)»: باغ هایی (رد گزینه ۲) / «ذات بهجة»: دارای بهجت و سرور

۲۷. گزینه ۳ (ترجمه، عربی سال دوم)

«هذه الصخرة صعب»: این صخره، سخت است («هذه» مبتدا و «صعب» خبر آن است؛ رد گزینه های ۳ و ۲) / «و التَّقَبَّ الذی...»: و سوراخی که.. (رد گزینه های ۳ و ۲) / «أحدث فيها (فعل مجهول)»: در آن ایجاد شده، به وجود آمده (رد گزینه ۱) / «یعلّمني»: به من یاد می دهد، می آموزد (رد گزینه های ۳ و ۲) / «بأن الإرادة القویة»: که اراده قوی (رد گزینه ۳ و ۲) / «مؤثراً جداً»: بسیار (خیلی) مؤثر است (رد گزینه های ۳ و ۲)

۲۸. گزینه ۲ (ترجمه، عربی سال سوم)

«قصدا (متكلم مع الغير)»: قصد کردیم، خواستیم (رد گزینه های ۳ و ۲) / «قد تحوّل»: متحوّل شده است، دگرگون شده است (رد گزینه های ۳ و ۲) / «بمشاهدة»: با دیدن (رؤیت) آن «آنجا» در گزینه های ۳ و ۲ ترجمه صحیحی نیست. / «تحوّلاً» در اینجا مصدر فعل «تحوّل» است. چون دارای صفت «شدیداً» است، مفعول مطلق نوعی (بیانی) است که در ترجمه آن تنها صفت را به صورت قید (سخت) ترجمه می شود.

۲۹. گزینه ۴ (ترجمه، عربی سال دوم)

«هناك» در ابتدای جمله هرگاه بر سر یک اسم نکره (فئة) بیاید، به معنی «وجود دارد، هست، است» می باشد (رد گزینه ۱) / «فئة من الطيور العجيبة»: گروهی (جماعتی) از پرندگان عجیب (رد گزینه ۳) / «لا تستفيد»: استفاده نمی کنند، بهره نمی برند («بهره ای» در گزینه ۲ نادرست است). / «من عیونها»: از چشم هایشان (رد گزینه های ۳ و ۲) / «فی الطیران»: در پرواز (رد گزینه های ۳ و ۲)؛ در گزینه ۱ «هنگام» اضافی است و در گزینه های ۳ و ۲ ضمیر «خود» اضافی است. / «تساعدها آذانها»: گوش هایشان آنها را یاری می دهد (رد گزینه های ۳ و ۲) / «فی ذلک»: در آن (رد گزینه های ۳ و ۲)

۳۰. گزینه ۳ (ترجمه، ترکیبی سال دوم و سوم)

بررسی گزینه های نادرست:

گزینه ۱: «قلوبنا» یعنی: «قلب های ما»، «فیها» که یعنی «در آن» ترجمه نشده است. ترجمه صحیح: «طبیعت قلب های ما را بعد از گردش در آن از نشاط پر می کند.»

گزینه ۲: «لا تمید»: یاری می کنند (یاری نمی کنند)

گزینه ۴: «و الآخر یری فیه خیراً کثیراً» یعنی «و دیگری در آن خیری بسیار (خیر بسیاری) می بیند.»

۳۱. گزینه ۳ (ترجمه، ترکیبی سال دوم و سوم)

بررسی گزینه های نادرست:

گزینه ۱: «أشعة القمر الفضية»: یعنی «نور نقره ای ماه» («الفضیة» صفت «أشعة» است نه «القمر»). همچنین «تسعة لیال» درست است و به معنی «نه شب» است.

تقدیری است.

گزینهٔ «۳»: «المعاصی» فاعل فعل «تُبعد» و مرفوع به اعراب تقدیری است.

گزینهٔ «۴»: «الداعی» مبتدا و مرفوع به اعراب تقدیری است. («النهی» اسم منقوص نیست، بلکه اسم صحیح الآخر است.)

۴۴. گزینهٔ ۲ (قواعد مربوط به فعل های معتل، عربی سال سوم)

سؤال فعل معتلّی را می‌خواهد که در آن حرف عله «ی» حذف شده باشد. در گزینهٔ ۲ فعل «عِش» فعل معتل امر اجوف صیغهٔ للمخاطب از ریشهٔ «عیش (اجوف یائی)» است که در آن حرف عله «ی» حذف شده است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینهٔ «۱»: «فُزْتُ» فعل ماضی معتل اجوف از ریشهٔ «فوز (اجوف واوی)» است که در آن حرف عله «و» حذف شده است.

گزینهٔ «۳»: «أَعَفُ» فعل امر صیغهٔ للمخاطب معتل ناقص از ریشهٔ «عفو (ناقص واوی)» است که در آن حرف عله «و» حذف شده است.

گزینهٔ «۴»: «قَمْتُ» فعل ماضی معتل اجوف از ریشهٔ «قوم (اجوف واوی)» است که در آن حرف عله «و» حذف شده است.

۴۵. گزینهٔ ۲ (معلوم و مجهول، عربی سال دوم)

در گزینهٔ ۲ جملهٔ مجهول به درستی جملهٔ معلوم آن نوشته شده است. «جَمَعُ»: فعل معلوم، «المعلّم»: فاعل (با فعل مطابقت دارد)، «المتعلّمین»: مفعول و منصوب (نائب فاعل موقع تبدیل به مفعول به به درستی منصوب شده است.)

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینهٔ «۱»: «أَكْمَلْتُ» نادرست است و باید «أَكْمَلُ» باشد تا با فاعل (الرّبّ) مطابقت داشته باشد.

گزینهٔ «۳»: «جندى شجاع» نادرست است و باید «جندياً شجاعاً» باشد، چرا که مفعول به است و باید منصوب باشد و صفت از آن تبعیت کند.

گزینهٔ «۴»: «أَسْتُخْدَمُ» نادرست است و باید «أَسْتُخْدِمُ» باشد، چرا که نباید مجهول باشد و باید معلوم باشد.

۴۶. گزینهٔ ۴ (قواعد مبتدا و خبر، ترکیبی عربی سال اول و دوم)

سؤال گزینه‌ی ای را می‌خواهد که با قرار دادن آن در جای خالی بتواند «خبر» شود. اگر کلمهٔ «طیر» در گزینهٔ ۴ را در جای خالی قرار دهیم، «هذا» مبتدا است و «طیر» خبر می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینهٔ «۱»: قرار دادن «طیور» در جای خالی نادرست است، چرا که برای اشاره به جمع غیر انسان از «هذه» یا «تلك» استفاده می‌شود.

گزینه‌های «۲» و «۳»: اگر این دو کلمه را در جای خالی قرار دهیم، «يُغَرِّدُ» خبر می‌شود، چرا که اسم «ال» دار بعد اسم اشاره تابع اسم اشاره است و نقشی غیر از صفت یا عطف بیان ندارد.

۴۷. گزینهٔ ۳ (انواع «ما»، عربی سال دوم)

سؤال گزینه‌ی ای را می‌خواهد که در آن «ما» نقش مرفوعی داشته باشد. در گزینهٔ ۳ «ما» مبتدا و محلاً مرفوع است. ترجمه: «آنچه که در دست (قدرت) خدا است، از آنچه در دست ماست، محکم تر است.»

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینهٔ «۱»: «ما» در این گزینه حرف نفی است («ما أفلح»: رستگار نشد). حرف هم محلی از اعراب ندارد (نقش نمی‌گیرد).

گزینهٔ «۲»: «ما» مفعول به فعل «وجدت» و محلاً منصوب است.

گزینهٔ «۴»: «ما» مجرور به حرف جرّو محلاً مجرور است.

۴۸. گزینهٔ ۲ (مفعول فیه (ظرف)، عربی سال سوم)

در گزینهٔ ۲ مفعول فیه (ظرف) وجود ندارد. «الدّهر» مبتدا و مرفوع است. در سایر گزینه‌ها به ترتیب «إذا»، «أبدأ» و «مَعَ» مفعول فیه هستند.

۴۹. گزینهٔ ۴ (حال، عربی سال سوم)

در گزینهٔ ۴ «وقتاً» اولاً جامد است و نمی‌تواند حال باشد، دوماً مفعول به فعل «لا يضيّع» است. «مُفيداً» نیز صفت «وقتاً» است و حال نیست. در سایر گزینه‌ها به ترتیب «غاصباً»، «فاقدةً» و «جامعةً» حال هستند.

۵۰. گزینهٔ ۴ (قواعد مفعول مطلق، عربی سال سوم)

سؤال گزینه‌ی ای را می‌خواهد که در آن «مستثنی» از جهت حرکت متفاوت از سایر گزینه‌ها باشد. در گزینهٔ ۴ «ما» مفعول به فعل «لا يقول» و محلاً منصوب است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینهٔ «۱»: «مَن» فاعل فعل «لا يعرف» و محلاً مرفوع است.

گزینهٔ «۲»: «الأخلاق» فاعل فعل «سَرَّ» و مرفوع است.

گزینهٔ «۳»: «الفلاح» اسم «لیس» و مرفوع است.

همانطور که ملاحظه می‌کنید «مستثنی» در گزینهٔ ۴ منصوب است، اما در سایر گزینه‌ها «مرفوع» است.